

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

nr. 10.059 van 16 april 2008  
in de zaak RvV X II

In zake: X,  
handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van zijn  
minderjarige kinderen, X en X  
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse  
Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen, X en X, die allen verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 13 februari 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 27 december 2007 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### **1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.**

1.1. Verzoeker diende op 3 november 2005 een asielverzoek in. Het asielverzoek werd op 21 november 2007 afgewezen bij het arrest nummer 3.874 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.2. Op 27 december 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die op 14 januari 2008 aan verzoeker werd betekend, luidt als volgt:

“(…)

*Op 21/11/2007 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen (1)*

*(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.*

*In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.*

*(…)”.*

Dit is de bestreden beslissing.

## **2. Onderzoek van het beroep.**

### **Over de ontvankelijkheid van het beroep.**

Verweerder werpt op dat de vordering niet ontvankelijk is daar verzoeker het vereiste belang ontbeert.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Artikel 75, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) luidt als volgt:

*“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, § 1, van de wet, aan betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten.”*

Verweerder beschikt in deze over een gebonden bevoegdheid en motiveert terecht dat een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen en dat verzoeker illegaal in het Rijk verblijft vermits hij niet beschikt over de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten vermag verweerder niets anders dan in uitvoering van artikel 75, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoeker, nu zijn asielerzoek werd afgewezen en hij zich op illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt, bevel te verlenen om het grondgebied te verlaten. Een eventuele vernietiging van de

bestreden beslissing kan aan verzoeker geen voordeel opleveren. Er dient daarom vastgesteld te worden dat verzoeker geen belang heeft bij de huidige vordering (R.v.St., nr. 145.080, 26 mei 2005; R.v.St., nr. 145.960, 15 juni 2005; R.v.St., nr. 150.611, 24 oktober 2005).

Voor zover verzoeker de mening is toegedaan dat hem geen bevel om het grondgebied te verlaten mocht worden afgegeven daar hij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet heeft ingediend en de desbetreffende aanvraag nog steeds hangende is, dient te worden opgemerkt dat een aanvraag om machtiging tot verblijf de uitvoerbaarheid van het thans aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten niet opschort (R.v.St., nr. 86.715, 6 april 2000; R.v.St., nr. 109.500, 22 juli 2002; R.v.St., nr. 127.903, 6 februari 2004; R.v.St., nr. 132.035, 3 juni 2004; R.v.St., nr. 132.036, 3 juni 2004; R.v.St., nr. 138.946, 7 januari 2005; R.v.St., nr. 164.950, 20 november 2006) en evenmin verhindert dat een bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend (R.v.St., nr. 132.036, 3 juni 2004). Het indienen van een aanvraag die er op gericht is een verblijfsmachtiging te bekomen heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling (R.v.St., nr. 166.626, 12 januari 2007).

In de mate dat verzoeker zich lijkt te willen beroepen op een hogere rechtsnorm en de schending inroept van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, dient de Raad vast te stellen dat verzoeker verzuimt in concreto aan te tonen op welke wijze de bestreden beslissing deze bepalingen schendt, zodat de aangevoerde schending geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken over een gebonden bevoegdheid beschikt en verzoeker aldus niet doet blijken van het vereiste belang.

Verweerder werpt terecht op dat het beroep niet ontvankelijk is wegens een gebrek aan belang.

Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel.**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend acht door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. VAN CAMP.**

**G. DE BOECK.**